

عنوان مقاله:

بررسی استنشاقی مخلوط سفید کننده خانگی و آب حاوی کلر بر مجاری تنفسی موش صحرایی نر بالغ

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی زیست شناسی و علوم باغبانی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا افشاری - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته فیزیولوژی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

رضا خسروی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته اگرواکولوژی، پردیس خودگردان دانشگاه زابل

غلامحسن واعظی - دانشیار گروه فیزیولوژی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

زهرا افشاری - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته اگرواکولوژی، پردیس خودگردان دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

مواد سفید کننده از دیر باز برای شستشو مورد استفاده قرار گرفته است سفید کننده ها قادرند ترکیب شیمیایی یک لکه را تغییر داده و با تبدیل آن به عناصر کوچکتر موجب جدایی و محو شدن آن گردند. این خصوصیت ویژه، تمایل استفاده از آن ها را چندین برابر افزایش داده است. بطوری که امروزه مواد سفید کننده تقریباً در هر خانه ای یافت می شود. آب به عنوان یک حلال، نقش مهمی در استفاده از مواد سفید کننده عهده دار است و آب حاوی کلر، بدلیل نابودی میکروارگانیسم ها معمولاً در سراسر جهان مورد استفاده قرار می گیرد. در این مطالعه تعداد 42 سر موش صحرایی نر بالغ مورد استفاده قرار گرفتند، که به 6 گروه تجربی و یک گروه کنترل تقسیم شدند. گروه های تجربی 3 - 2 - 1 با استفاده از اتاقلک شیشه ای به صورت استنشاقی به مدت 20 دقیقه در معرض اسپری مقدار 1 سی سی از مخلوط سفید کننده و آب حاوی کلر توسط دستگاه نبولایز قرار گرفتند. گروه های تجربی 6 - 5 - 4 به مدت 35 دقیقه در معرض استنشاق همان مقدار از مواد قرار گرفتند. موش ها در فواصل زمانی 24 - 48 - 72 ساعت بعد از استنشاق کشته شدند و نای و ریه آن ها مورد بررسی پاتولوژی قرار گرفت. از نظر آماری بین تغییرات طول سلولهای استوانه ای مژه دار اپیتلیوم گروه های 6 و 3 نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری مشاهده گردید و بین تعداد گابلت سلولهای گروه های تجربی 4 و 2 نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری و بین گروه تجربی 6 نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری مشاهده گردید.

کلمات کلیدی:

آب حاوی کلر، سفید کننده خانگی، مجاری تنفسی، موش صحرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/393496>

